

Jubileumi számvetés

Két rendkívüli örömforrása van az évnek. Nyáron az évi rendes szabadságé. A gyerekek két boldog hónapig szabadok, de egy-két hétre a felnőttek is elfelejthetik a hétköznappal járó gondokat, kötelességeket és kötelezettségeket. Egészen együtt lehetnek övéikkel, lehetőleg szép és pihentető környezetben. A vakáció a paradicsomi lét boldogságát villantja fel: a békét és a nyugalmat, a külső és a belső világ harmóniáját, az együttlét bensőséges örömét.

A munkás év közepén, amikor ránk borul, gyakran nyomasztóan, a hideg és sötét tél, felragyog az örömmek egy másik alkalma is. A karácsony ünnepe jóval rövidebb, mint a nyári vakáció. A külvilág sokkal zordabb, kopárabb, mint nyáron. Mégis talán éppen ez segít hozzá ahhoz, hogy bensőségebb, meghittebb ünnepé váljon. A családi otthon csöndes ragyogása teszi fényessé a téli estét, az összetartozó emberek együttléte villantja fel az élet legmélyebb értelmét: egymásnak örömevé, ajándékává válhatunk.

A közelgő karácsony ismét nekünk szegezi a kérdést. Ki a boldog ember? Az, aki fásultan-fáradtan végigküzsködi-kínlódja az évnek, életének nagy részét, a robotos hétköznapiakból azonban kiemelkedik néhány szép nap, ünnepi alkalom, amely valamennyire ellensúlyozza az élet terhét? Nem inkább az-e, akinek az élete a fáradtságokban is teljes az együttlét örömeivel, a bensőséges szeretettel, aki örömét leli munkájában és az emberekben, a természetben és az életben? A boldog ember nem a hétköznapiakból kiszakadva, azok ellenére talál rá az élet értelmére, szépségére, örömeire. Az ünnepek csak kiteljesítik azt, amit a mindennapokban megél.

Ez a kérdés elkerülhetetlenné válik a mostani karácsonykor, amely nyitánya az emberiség, de főleg a kereszténység történetében is ritka évfordulónak. A jubileumok nemcsak azt az eseményt idézik fel, amelynek emlékét őrzik, hanem rávilágítanak a kettő között eltelt időre is. Krisztus születésére emlékezünk, de vele a kereszténység történetét is áttekintjük. Mennyire tapasztalható meg a történelemben, hogy az Ige Testté lett? Boldogabbá lett-e a világ Krisztus által?

Nem a teológusok vagy a történészek okoskodására voltunk kíváncsiak, hanem az étellel szembenező, arra reflektáló személyiségek valómására. Azt kérdeztük tőlük: *Ki vagy mi játszott a legfontosabb szerepet személyes életük alakulásában, boldogulásukban? Mi volt a szerepe életükben Krisztusnak és a belőle kisarjadt kereszténységnek?* A Jubileum kezdetén karácsonyi ajándékkul az erre beérkezett válaszokat adjuk át olvasóinknak. Tanulságul, de indításként is, hiszen a kérdések mindnyájunkhoz szólnak.